

(217)

هوالبی

ای ورقه موقنه حلاوت و شیرینی حقیقی در هدایت و دلنشینی معنویست هر حلاوتی عاقبتش مرارت است و هر شیرینی پایانش تلخی مگر حلاوت هدایت الله که بتعاقب ازمان و تکرر جدیدان بیفزاید و سورت و حدتش بیشتر شود و کام و مذاق را شیرینتر کند پس بکوش تا این حلاوت در کینونتت تأثیر نماید و مذاق طالبان از اماء الرحمن شیرین گردد (ع ۴)